

Î N C H E I E R E

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Iulian Gînga,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Iulian Gînga împotriva Judecătoriei Ciocana municipiul Chișinău cu privire la obligarea prelucrării datelor cu caracter personal și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Iulian Gînga și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 01 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 04 august 2015, Iulian Gînga a depus cerere de chemare în judecată împotriva Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău cu privire la obligarea prelucrării datelor cu caracter personal și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 24 februarie 2015, judecătorul Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău, - Vladislav Clima a adoptat hotărârea pe dosarul nr. 22-5r-5489-15102014 (5r-196/14), în care a indicat numărul de identificare (IDNP), data, luna, anul nașterii și adresa de domiciliu a reclamantului Iulian Gînga, hotărâre publicată pe pagina web a instanței judecătorești.

Invocă că, s-a adresat cu o cerere la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, care, în urma verificărilor pe perioada 08 aprilie 2015 – 30 aprilie 2015, prin răspunsul nr. 02-07/815 din 30 aprilie 2015, a constatat faptul încălcării de către Judecătoria Ciocana mun. Chișinău a drepturilor garantate prin art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 4 alin. (1), 29, 30 și art. 31 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal.

Susține că, tot prin scrisoarea nr. 02-07/815 din 30 aprilie 2015 a fost indicat Judecătoriei Ciocana să înceteze încălcarea drepturilor reclamantului.

Afirmă că, la 04 iunie 2015, s-a adresat la Judecătoria Ciocana mun. Chișinău cu o cerere, prin care a solicitat prelucrarea datelor cu caracter personal în corespundere cu Legea privind protecția datelor cu caracter personal, Convenția

pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și repararea prejudiciului moral în mărime de 150 000 lei, solicitare care a fost respinsă de către pîrît prin răspunsul din 03 iulie 2015.

Cere obligarea pîrîtului la prelucrare datelor cu caracter personal în corespundere cu prevederile Legii privind protecția datelor cu caracter personal și Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și repararea prejudiciului moral în mărime de 150 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriai Botanica mun. Chișinău din 01 decembrie 2015 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

În argumentarea poziției sale, instanța a invocat că, reclamantul nu a prezentat careva probe, care ar atesta faptul că, în cadrul examinării cauzei contravenționale intentate în privința sa ar fi solicitat instanței examinarea cauzei în ședință închisă.

Totodată, instanța a menționat că, caracterul public al ședințelor de judecată este prevăzut în art. 117 al Constituției Republicii Moldova, art. art. 394 alin. (5), 452, 460 alin. (1) și (2) Codul contravențional, art. 18 Codul de procedură penală, precum și în art. 6 al CEDO, iar publicarea hotărîrilor judecătorești pe pagina web este efectuată în strictă conformitate cu prevederile art. 10 alin. (4) și (5) al Legii privind organizarea judecătorească și ale Regulamentul privind modul de publicare a hotărîrilor judecătorești, aprobat de către Consiliul Superior al Magistraturii.

Reieșind din normele citate, instanța a concluzionat că, legislația procesuală asigură protecția datelor cu caracter personal la pulicarea hotărîrilor prin acordarea părților în proces dreptul de a se opune publicării hotărîrilor judecătorești, prin solicitarea examinării cauzelor în ședință închisă, invocînd prevenirea divulgării unor informații care se referă la aspectele intime ale vieții, care lezează onoarea, demnitatea sau reputația profesională, protecția vieții private ori alte circumstanțe care ar putea prejudicia interesele participanților la proces.

La respingerea acțiunii, instanța a mai menționat că, un caz contravențional, cum este cel al reclamantului, nu poate fi considerat drept unul ce poate aduce o atingere și ar putea afecta într-un mod grav intimitatea și dreptul la viața privată a acestuia, prin urmare, lipsesc și careva motive pentru a interveni prin depersonalizarea hotărîrii judecătorești ce-l vizează pe reclamant.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2016 a fost respins recursul declarat de Iulian Gînga și menținută hotărîrea primei instanțe.

La data de 24 iunie 2016, Iulian Gînga a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanța a încălcat normele de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și erorile comise de instanțe au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, art. 432 alin. (2) lit. a) și alin. (4) CPC.

Invocă că, nici instanța de fond și nici instanța de apel nu au aplicat prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, conform căreia trebuia sa fie examinata cauza.

Afirmă că, conform art. 24 al. (3) din Legea menționată, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârîtului iar pârîtul în ședințele de judecată nu s-a prezentat și nu a prezentat careva probe, deși a fost citat legal.

Invocă că, la examinarea cauzei, ambele instanțe judecătorești nu au fost obiective și au depășit împuternicirile sale, motivînd prin faptul că, instanțele judecătorești au prezentat probe în locul pârîtului și în apărarea acestuia, astfel ca consecință, susține că nu pot fi luate în considerație.

Relevă că, în hotărîrile ambelor instanțe lipsesc referințe la articolele Codului contravențional, în conformitate cu care a fost examinată cauza în Judecătoria Ciocana mun. Chișinău, ceea ce în opinia sa, indică faptul că, ambele instanțe nu au ținut cont de prevederile art. 452 din Codul contravențional, care prevede că, cauza contravențională se judecă de instanța de judecată în ședință publică, iar judecarea cauzei în ședință închisă nu este prevăzută.

Astfel, în opina sa, cauza contravențională nu a putut fi examinată de Judecătoria Ciocana în ședință închisă.

Mai invocă că, instanța de apel a ignorat și nu s-a pronunțat asupra faptului că conform art. 462 al. (3) lit. d) Codul contravențional, hotărîrea judecătorească trebuie să cuprindă datele privitoare la persoana contravenientului: numele, prenumele, data și locul nașterii, adresa. Indicarea altor date cu caracter personal, în special codului personal, nu este prevăzută și reprezintă o încălcare a legii.

Susține că, afirmația primei instanțe precum ca jurisprudenta CEDO nu este relevantă litigiului dat, din motiv că Alkaya este o persoană notorie, iar Iulian Gînga nu, o consideră neîntemeiată, avînd caracter pur declarativ și reprezintă în sine o discriminare și o încălcare a prevederilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Mihail Varvariuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea

de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Iulian Gînga, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Iulian Gînga ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Iulian Gînga se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic